

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 121.000 van 26 juni 2003
in de zaak A. 73.419/VII-15.262.**

In zake : Luc T'SJOEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. GUNS,
kantoor houdende te AFFLIGEM,
Kasteelstraat 58

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat W. DE CUYPER,
kantoor houdende te SINT-NIKLAAS,
Vijfstraten 57.

tussenkommende partij :

Joost BEEL,
wonende te WORTEGEM-PETEGEM,
Heerbaan 16.

D E R A A D V A N S T A T E, V I I e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Luc T'SJOEN op 28 februari 1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister voor leefmilieu en tewerkstelling van 28 november 1996, houdende het verlenen aan Joost BEEL van de vergunning tot het exploiteren van een landbouwbedrijf door uitbreiding en toevoeging van 376 mestvarkens, de opslag van 3.000 liter mazout in bovengrondse houder en de opslag van 1.758 m³ dierlijk mest derwijze dat de inrichting omvat :

- 1.200 varkens ouder dan 10 weken, waarvan 150 zeugen en 1.050 mestvarkens;
- de opslag van 2.317 m³ dierlijk mest;
- de opslag van 16.500 l mazout in bovengrondse houders, en
- het lozen van huishoudelijk afvalwater in oppervlaktewater;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 5 september 1997;

Gelet op de beschikking van 1 oktober 1997 die de tussenkomst van Joost BEEL toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 11 maart 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 8 april 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 mei 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. WALGRAEVE die, loco Advocaat W. DE CUYPER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Joost BEEL, tussenkomende partij, baat te Wortegem-Petegem, aan de Heerbaan nr. 16, een veeteeltinrichting uit. De partijen zijn het erover eens dat hij op 19 november 1992 een vergunning geldend als aktename bekwam voor de

exploitatie van een inrichting met 824 varkens van meer dan tien weken en voor de opslag van 559 m³ dierlijke mest voor een termijn verstrijkend op 1 september 2011.

1.2. Met een ministerieel besluit van 10 november 1993 wordt aan de tussenkomende partij de milieuvergunning geweigerd voor de uitbreiding van de varkensstapel tot 1.600 stuks. De weigering van die vergunning was gesteund op de volgende overweging :

"Overwegende dat de jaarlijkse dierlijke mestproduktie van de inrichting waarvoor vergunning wordt gevraagd, zou oplopen tot 9.983 kg P₂O₅ respectievelijk 19.227 kg stikstof; dat de inrichting gelegen is in een gemeente waar er een evenwicht is tussen de mestproduktie en de in de gemeente aanwezige cultuuroppervlakte; dat een verdere uitbreiding van de bestaande veestapel dit evenwicht dreigt te verstoren zodat het risico op verontreiniging van het grond- en oppervlaktewater door mestoverschotten te groot is".

1.3. Op 24 november 1995 dient de tussenkomende partij bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen een milieuvergunningsaanvraag in voor het uitbreiden van zijn inrichting met 376 mestvarkens, de opslag van 3.000 liter mazout en de opslag van 1.758 m³ dierlijke mest, zodat het bedrijf voortaan zou omvatten: 1.200 varkens ouder dan tien weken, waarvan 150 zeugen en 1.050 mestvarkens, de opslag van 2.317 m³ dierlijke mest, de opslag van 16.500 liter mazout en het lozen van huishoudelijk afvalwater in oppervlaktewater. De vergunningsaanvraag wordt op 7 december 1995 ontvankelijk en volledig verklaard.

1.4. Op 7 juni 1996 verleent de bestendige deputatie de gevraagde vergunning voor een termijn verstrijkend op 1 september 2011, de vervaldag van de basisvergunning.

1.5. Tegen deze vergunning wordt een administratief beroep ingesteld door een buurtcomité. Het is ondertekend door de secretaris ervan, Luc T'SJOEN, verzoeker.

1.6. In het kader van de beroepsprocedure worden een aantal adviezen uitgebracht :

- de administratie Gezondheidszorg adviseert gunstig;
- de AROHM adviseert gunstig;
- de AMINAL adviseert gunstig;

- de Vlaamse Landmaatschappij adviseert ongunstig. In het advies leest men onder meer dat de aanvraag niet verenigbaar is met artikel 33, § 1, van het meststoffendecreet aangezien de mestproductie in Vlaanderen meer dan 75 miljoen kg P_2O_5 bedraagt, en dat de aanvraag niet verenigbaar is met de door de Vlaamse Landmaatschappij gehanteerde criteria i.v.m. de beheersing van de nutriëntenproductie in Vlaanderen. In het advies leest men voorts dat "ingevolge artikel 1.1.2 van VLAREM II deze inrichting dus een bestaande veeteeltinrichting is" en wordt overwogen dat "voor wat dergelijke inrichtingen betreft, volgens art. 5.9.3.1, § 1 van VLAREM II uitsluitend het exploiteren en/of veranderen van ofwel bestaande veeteeltinrichtingen ofwel bestaande landbouwinrichtingen nog toegelaten is; dat deze inrichting, zoals hierboven aangehaald, daar aan voldoet; dat bijgevolg deze aanvraag verenigbaar is met bovenvermeld artikel van VLAREM II".

De Vlaamse Landmaatschappij stelt voor het bestreden besluit van de bestendige deputatie op te heffen en de gevraagde vergunning te weigeren.

- de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie adviseert gunstig.

1.7. Op 28 november 1996 wordt de thans bestreden beslissing genomen: het beroep wordt ongegrond verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd. De motivering van het bestreden besluit luidt als volgt :

"(...)

Gelet op de ligging van de inrichting in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied volgens het gewestplan Oudenaarde vastgesteld bij koninklijk besluit van 24 februari 1977;

Overwegende dat de inrichting volgens voormeld gewestplan gelegen is op een afstand van ongeveer :

- 1.200 m van een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter;
- 400 m van een woongebied met landelijk karakter;
- meer dan 1.500 m van een woonuitbreidingsgebied, parkgebied, recreatiegebied, natuurreservaat en bosreservaat;

Overwegende dat de inrichting gelegen is in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied op ongeveer 600 m ten westen van het centrum van Moregem, een woongebied met landelijk karakter; dat de percelen van de inrichting palen aan de straat, aan landbouwgronden en aan een bebouwd perceel met woning bewoond door de ouders van de exploitant;

Overwegende dat de onmiddellijke omgeving dun bebouwd is; dat de meest nabije vreemde woning op 200 m ten oosten van de stallen gelegen is;

Overwegende dat de bestemmingsvoorschriften voor voormelde gebieden zijn bepaald door het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen;

Overwegende dat onderhavige beroepen in hoofdzaak betrekking hebben op het verlenen van de vergunning voor de uitbreiding van een landbouwbedrijf, vergund voor 824 varkens, met 376 varkens tot een totale dierenpopulatie van 150 zeugen en 1.050 mestvarkens;

Overwegende dat deze vergunningsaanvraag volledig en ontvankelijk verklaard werd vóór 01 januari 1996; dat de bepalingen van het Vergunningenbesluit er bijgevolg niet op van toepassing zijn;

Overwegende dat voor wat deze inrichting betreft er voor het aanslagjaar 1993 op 08 maart 1993 aangifte gedaan werd bij de Mestbank; dat op deze aangifte dieren vermeld waren; dat ingevolge artikel 1.1.2. van titel II van het Vlarem deze inrichting dus een bestaande veeteeltinrichting is;

Overwegende dat, voor wat dergelijke inrichtingen betreft, volgens artikel 5.9.3.1, § 1 van titel II van het Vlarem uitsluitend het exploiteren en/of veranderen van ofwel bestaande veeteeltinrichtingen ofwel bestaande landbouwinrichtingen nog toegelaten is; dat deze inrichting, zoals hierboven aangehaald, daar aan voldoet; dat bijgevolg deze aanvraag verenigbaar is met bovenvermeld artikel van titel II van het Vlarem;

Overwegende dat de fosfaatproductie van deze inrichting, blijkens de gegevens in de aanvraag, 7.498 kg P_2O_5 bedraagt (overeenkomstig 150 zeugen incl. biggen en 1.050 'andere' varkens);

Overwegende dat elke milieuvergunningsaanvraag in bijlage de voorziene maatregelen om verontreiniging van het milieu te voorkomen dient te bevatten; dat meststoffen in het algemeen milieuverontreiniging kunnen veroorzaken indien onoordeelkundig gebruikt; dat bij het ontbreken van mestverwerkingsmogelijkheden dierlijke mest enkel kan gebruikt worden voor bemesting van gronden; dat er momenteel, voor wat toegelaten bemesting betreft, volgende P_2O_5 -bemestingslimieten bestaan. (voor wat gronden betreft, die niet gelegen zijn binnen een gebied in de gebiedsgerichte verscherping) : 170 kg P_2O_5 per hectare voor grasland, over 150 P_2O_5 /ha voor andere gewassen tot 125 kg P_2O_5 per hectare voor weinig N-behoevende gewassen; dat het naar de toekomst toe niet kan geweten zijn welke gewassen op een bepaald perceel zullen geteeld worden; dat bovendien in artikel 31 § 2 1° van het Mestdecreet voorzien is dat deze bemestingslimieten driejaarlijks kunnen herzien worden teneinde een evenwicht te bekomen tussen de opgebrachte hoeveelheid mest en de natuurlijke onttrekking van mineralen; dat momenteel dit evenwicht nog niet bereikt is en dus de kans reëel is dat deze bemestingslimieten in de nabije toekomst lager zullen liggen; dat het derhalve aangewezen is te rekenen met een bemestingslimiet van maximaal 150 kg P_2O_5 per hectare, en dat voor zover niet geweten is of de gronden gelegen zijn binnen een gebied vallende onder de gebiedsgerichte verscherping; dat hiertoe in het Mestdecreet bepaald is dat hiertoe mestafzeto-vereenkomsten, mestafnameovereenkomsten, mestexportovereenkomsten of mestverwerkingsovereenkomsten kunnen gesloten worden;

Overwegende dat deze inrichting in totaal 50, 02 ha grond in eigendom of in pacht heeft; dat deze gronden gespecificeerd zijn met de bijhorende kadasternummers;

Overwegende dat aanvrager dus 7.503 kg P_2O_5 kan afzetten (7.503 kg P_2O_5 via gronden in eigendom of in pacht); dat bijgevolg de grondgebonden en de grondverbonden afzet voldoende is voor een verantwoording van de mestafzet van deze inrichting; dat bijgevolg deze aanvraag verenigbaar is met artikel 5.9.8.3, §3 van titel II van het Vlarem;

Overwegende dat enkele verouderde stallen zullen ontruimd worden en een oude kleine zeugenstal zal worden afgebroken waarna een nieuwe zeugenstal en een nieuwe mestvarkensstal zullen worden gebouwd met vloer met roosteroppervlakte van meer dan 50 procent en met mechanische verluchting met verticale uitstoot; dat het bedrijf wordt uitgebreid tot een gesloten varkenshouderij met 150 zeugen en 1.050 mestvarkens;

Overwegende dat ongeacht het aantal waarderingspunten voldaan wordt aan de verbods- en afstandsregels van artikel 5.9.4.4 van titel II van het VLAREM;

Overwegende dat de mogelijke geur-en lawaaihinder voor de nabijgelegen woonkern van Moregem door de vrij geïsoleerde ligging van de inrichting

alsmede door de beperking van het aantal gespeende dieren tot 1.200, tot een aanvaardbaar niveau kan worden teruggebracht mits naleving van de opgelegde voorwaarden; dat deze beperking van het aantal dieren tevens de motieven voor vroegere weigeringen voor uitbreiding met grotere dieren aantallen kan wegnemen;

Overwegende dat de overige onderdelen van de aanvraag mits correcte uitbating geen overmatige hinder voor de buurt of het milieu met zich zullen meebrengen;

Overwegende dat de bezwaren aangehaald door de beroepindieners als volgt kunnen worden geëvalueerd :

- volgens het advies van de Afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen is de inrichting verenigbaar met de voor het terrein geldende planologische voorschriften;
- in het woongebied met landelijk karakter moet een hogere geurdrempel als aanvaardbaar worden beschouwd; dit gebied is trouwens niet opgenomen bij de geurhindergevoelige gebieden opgesomd in titel II van het VLAREM; bovendien liggen de woningen in dit gebied op ongeveer 400 meter van de stallen;
- de opgelegde exploitatievoorwaarden verbieden lozingen in de oppervlaktewateren;
- aspecten zoals waardevermindering van woonhuizen, bouwovertreddingen, enz. vallen buiten het beoordelingsveld van onderhavig beroependossier;
- de weigeringen van vorige uitbreidingen laten de exploitant onverlet een nieuwe aanvraag onder enigszins gewijzigde vorm in te dienen;
- een ecologisch verantwoorde mestafzet werd aangetoond;
- de vergunningverlenende overheid kan al dan niet rekening houden in de besluitvorming met de uitgebrachte adviezen;
- de aanvraag omvat een uitbreiding tot 1.200 gespeende varkens; toezicht op het niet overschrijden van het vergunde aantal dieren is een bevoegdheid van de Afdeling Milieuinspectie;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie, mits naleving van de opgelegde milieuvergunningvoorwaarden, tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt ;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat de beroepen ongegrond te verklaren en de bestreden beslissing te bevestigen";

2. De ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord opwerpt dat het beroep onontvankelijk is; dat zij daartoe volgende argumenten aanbrengt :

1) Tijdens de beroepsprocedure trad verzoeker op namens het "buurtcomité Wortegem-Petegem", en voor de Raad van State treedt hij op in eigen naam. De Raad van State zal derhalve dienen na te gaan of er een voldoende geïndividualiseerd verband bestaat tussen de bestreden beslissing en verzoeker.

2) Verzoeker toont zijn belang niet aan. Hij beroept zich op zijn hoedanigheid als nabuur, doch hij toont niet aan dat hij in de onmiddellijke nabijheid woont van het perceel waarop de inrichting zich bevindt waarvoor een vergunning werd afgeleverd. De Raad van State neemt aan dat onmiddellijke nabijheid vlakbij moet zijn. De afstand tussen de inrichting en het woongebied met landelijk karakter waarin verzoekers woning gelegen is, bedraagt evenwel 400 meter.

De door verzoeker ingeroepen waardevermindering van zijn woning is zuiver eventueel of louter potentieel, doch doet niet blijken van een zeker belang. Het argument inzake de waardevermindering is een loutere bewering die, gelet op de afstand tussen de woning en het bedrijf, ongegrond is. Bovendien gaat het om een reeds bestaande inrichting.

Het door verzoeker ingeroepen argument inzake de verstoring van het evenwicht in de gemeente door overbemesting, gaat evenmin op. Uit niets blijkt dat dit evenwicht zal worden verstoord door de toekenning van de vergunning, en zulks wordt zelfs tegengesproken door het gunstig advies van de afdeling preventieve en sociale gezondheidszorg. Uit de motivering van het bestreden besluit blijkt dat de mestafzetmogelijkheden voldoende bewezen zijn.

Ook verzoekers hoedanigheid van inwoner van de gemeente volstaat niet om te doen blijken van een persoonlijk, voldoende geïndividualiseerd belang;

2.2. Overwegende dat in de memorie van wederantwoord verzoeker betoogt dat bij de beoordeling van het nadeel een ruime interpretatie moet worden aangehouden, dat de mogelijkheid van een nadeel volstaat, dat de geviseerde constructie zal worden gebouwd met het oog op het uitbreiden van de bestaande varkensstapel, hetgeen bijkomende hinder zal meebrengen, dat het feit dat er reeds een bestaande inrichting was niet dienend is, vermits de uitbreiding op zichzelf een verstoring van het evenwicht zal meebrengen, dat in het arrest nr. 27.042 van 21 oktober 1986 werd aangenomen dat, gelet op de bijzondere hinder, aangenomen mag worden dat het wonen binnen een straal van 1 à 1,5 km rond de vestigingsplaats van een bedrijf op zichzelf al volstaat om van het door de wet vereiste belang te doen blijken, dat verzoekers woning is gelegen op minder dan een halve kilometer van het varkensbedrijf, dat thans gevoelig zal worden uitgebreid, dat de marktwaaarde van zijn woning vermindert en dat zijn leef- en woonkwaliteit daalt vermits er een verstoring van het evenwicht is;

2.2.1. Overwegende dat de vraag of verzoeker een ontvankelijk administratief beroep tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 7 juni 1996 heeft ingesteld niet relevant is voor de beoordeling van de ontvankelijkheid van zijn annulatieberoep, aangezien het volstaat dat een bestreden beslissing in laatste aanleg werd genomen en niet is vereist dat verzoeker zelf het georganiseerd beroep heeft uitgeput; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

2.2.2. Overwegende dat volgens de tussenkomenende partij de woning van verzoeker op 400 meter van de inrichting in kwestie is gelegen; dat ook verzoeker zelf stelt dat zijn woning op minder dan een halve kilometer van het varkensbedrijf is gelegen; dat niet kan worden uitgesloten dat een uitbreiding van de varkensstapel van 824 naar 1.200 dieren, inzonderheid wanneer de wind uit ongunstige hoek zou komen, bijkomende geurhinder voor verzoeker kan teweegbrengen; dat de exceptie moet worden verworpen;

3. De gegrondheid van het beroep

3.1.1. Overwegende dat het eerste middel wordt genomen uit de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, doordat de verwerende partij een vergunning verleent terwijl destijds over een soortgelijke vergunningsaanvraag ongunstig werd beslist, zonder dat de motieven worden aangegeven die een dergelijke ommezwaai verantwoorden; dat verzoeker aanstipt dat bij besluit van 10 november 1993 van de Vlaamse minister voor leefmilieu een vergunning werd geweigerd voor de uitbreiding van de varkensstapel tot 1.600 stuks, op grond van het motief dat een verdere uitbreiding van de bestaande veestapel het evenwicht dreigde te verstoren tussen de mestproductie en de in de gemeente aanwezige cultuuroppervlakte, zodat het risico op verontreiniging van het grond- en oppervlaktewater door mestoverschotten te groot was, dat het niet terzake doet of de uitbreiding 1.600 of 1.200 varkens behelst, nu elke uitbreiding uit den boze is, dat uit de formele motiveringswet van 29 juli 1991 voortvloeit dat de bestreden beslissing de redenen moet vermelden waarom de minister thans afwijkt van zijn vroegere beslissing, of anders gesteld welke de gewijzigde feiten of omstandigheden zijn die thans een bocht van 180° justifiëren, dat deze gegevens volledig ontbreken en trouwens niet kunnen worden vermeld, daar er geen gewijzigde gegevens of omstandigheden zijn;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord betoogt dat verzoeker de ruime appreciatiebevoegdheid van de minister uit het oog verliest, dat zij in dat verband verwijst naar 's Raads arrest nr. 55.941, JACOBUS en LAUKENS, van 19 oktober 1995, waarin gesteld wordt dat de overheid een vergunning kan verlenen daar waar zij er in het verleden een weigerde, indien de weigeringsmotieven waarop ze zich in het verleden steunde niet meer voorhanden blijken te zijn, dat ter gelegenheid van de weerlegging van de bezwaren het besluit in dit opzicht vermeldt dat de weigeringen van vorige uitbreidingen de exploitant onverlet laten een nieuwe aanvraag onder een enigszins gewijzigde vorm in te dienen, dat de motiveringsplicht zijn grenzen heeft, dat alzo niet moet worden gemotiveerd waarom men afwijkt van een vorig weigeringsbesluit, dat het volstaat dat het bestuur afdoende motiveert waarom de aanvraag waarover het uitspraak moet doen gunstig kan beoordeeld worden, dat in casu de in het verleden gehanteerde weigeringsmotieven niet meer blijken te bestaan, zodat de minister rechtsgeldig tot zijn besluit is kunnen komen, dat immers de fosfaatproductie gevoelig lager ligt dan bij de vorige aanvraag, en dat het bestreden besluit in dat verband uitdrukkelijk stelt "dat deze beperking van het aantal dieren tevens de motieven voor vroegere weigeringen voor uitbreiding met grotere aantallen dieren kan wegnemen", dat uit het bestreden besluit ook blijkt dat een ecologisch verantwoorde mestafzet is aangetoond en dat uit het advies van de afdeling Preventieve en Sociale Gezondheidszorg blijkt dat bij een bewezen ecologisch verantwoorde mestafzet er geen gevaar voor de volksgezondheid bestaat;

3.1.3. Overwegende dat in de memorie van wederantwoord verzoeker doet gelden dat de bestreden beslissing de motieven diende te vermelden waarom de vroeger gehanteerde weigeringsmotieven niet meer voorhanden zijn, en dat dit in de bestreden beslissing niet is gebeurd; dat hij betoogt dat de vroegere weigeringsbeslissing grotendeels was gesteund op het advies van de Vlaamse Landmaatschappij, en dat diezelfde instelling nog steeds op dezelfde gronden een negatief advies uitbrengt, dat de bestreden beslissing daar thans gewoon overstapt, dat nochtans uit dat advies blijkt dat het gevaar op verstoring van het evenwicht door de geplande uitbreiding van de veestapel blijft bestaan en dat bovendien dat advies vermeldt dat de vergunningsaanvraag niet verenigbaar is met artikel 33, § 1, van het meststoffendecreet dat van openbare orde is, en dat ook nergens wordt gemotiveerd waarom in strijd met dit decreet toch een vergunning wordt verleend; dat hij tenslotte opmerkt dat de verwijzing naar het arrest nr. 57.038 niet opgaat vermits het thans voorliggende geval een heel andere situatie betreft;

3.1.4. Overwegende dat in het verzoekschrift tot tussenkomst er wordt op gewezen dat de motivering van het bestreden besluit drie pagina's beslaat, zodat bezwaarlijk kan worden gesteld dat de formele motiveringsplicht geschonden zou zijn; dat de tussenkommende partij nog doet gelden dat de minister geenszins gebonden is door eerdere beslissingen, dat het voorwerp van de vroegere en de huidige vergunningsaanvraag verschilt en dat de formele motiveringsplicht niet vereist dat de motivering van vroegere beslissingen opnieuw wordt besproken;

3.1.5. Overwegende dat de formele motiveringsplicht vereist dat een beslissing duidelijk en afdoende de redenen laat kennen waarop zij is gebaseerd; dat in casu wordt vastgesteld (zie punt 1.7.) dat de bestreden beslissing een omstandige motivering bevat waarin uitvoerig wordt stilgestaan bij de stedenbouwkundige en milieuhygiënische aspecten van de vergunningsaanvraag; dat verzoeker ten onrechte betoogt dat de formele motiveringsplicht vereist dat als zodanig wordt aangegeven waarom een vergunning wordt verleend terwijl in het verleden een vergunning werd geweigerd en waarom aldus wordt afgeweken van een vroegere beslissing; dat overigens het geenszins zo is dat de minister helemaal geen uitleg heeft verschaft waarom hij de huidige vergunningsaanvraag anders heeft beoordeeld dan de vorige vergunningsaanvraag die uitmondde in het weigeringsbesluit van 10 november 1993; dat de laatstgenoemde vergunning betrekking had op een uitbreiding tot 1.600 varkens terwijl de in het geding zijnde vergunningsaanvraag sloeg op een uitbreiding tot 1.200 varkens; dat alzo in het bestreden besluit terecht werd overwogen "dat deze beperking van het aantal dieren tevens de motieven voor vroegere weigeringen voor uitbreiding met grotere dieren aantallen kan wegnemen"; dat, voorts, in het bestreden besluit de aanvraag wordt getoetst aan de vigerende decretale en reglementaire bepalingen, inzonderheid deze die betrekking hebben op het meststoffenprobleem en dat de minister vaststelt dat de aanvraag aan die bepalingen voldoet en daarenboven omstandig uitlegt waarom een ecologisch verantwoorde mestafzet gewaarborgd is; dat daaruit afdoende blijkt waarom het advies van de Vlaamse Landmaatschappij, stellend dat de aanvraag niet verenigbaar is met de door de Vlaamse Landmaatschappij gehanteerde criteria in verband met de beheersing van de nutriëntenproductie in Vlaanderen, niet wordt gevolgd; dat, voorts, artikel 11 van het besluit van de Vlaamse regering van 20 december 1995 tot uitvoering van de artikelen 33 en 34 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen bepaalt dat de nieuwe vergunningsregeling niet van toepassing is op vergunningsaanvragen waarvan de datum van ontvankelijkheid en volledigheidsverklaring zich vóór 1 januari 1996 situeert, zoals in casu het geval; dat

aldus de Vlaamse Landmaatschappij in haar advies ten onrechte had vastgesteld dat de aanvraag onverenigbaar was met artikel 33, § 1, van het meststoffendecreet; dat de formele motiveringsplicht niet zover reikt dat de vergunningverlenende overheid ter weerlegging van een van de uitgebrachte adviezen, dient te herhalen wat rechtstreeks uit de wetgeving voortvloeit; dat het eerste middel niet gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel aanvoert de "schending van art. 5.9.3.1 &1 al. 2 titel II Vlarem en schending van de wet van 29-07-1991 houdende de motivering van bestuurshandelingen, doordat uit het advies van de Vlaamse Landmaatschappij niet blijkt dat de inrichting van de heer Joost BEEL voldoet aan art. 5.9.3.1 &1 titel II Vlarem, en ondergeschikt doordat in ieder geval de akte niet specificeert of de Vlaamse Landmaatschappij tot het besluit was gekomen dat de inrichting van de heer Joost BEEL aan de voornoemde voorwaarden voldeed";

3.2.2. Overwegende dat in de memorie van antwoord de verwerende partij betoogt dat het middel onontvankelijk, minstens ongegrond is, dat het feit dat de Vlaamse Landmaatschappij een negatief advies uitbracht niet betekent dat de vergunning dient te worden geweigerd, dat de motiveringsplicht niet vereist dat de inhoud van de uitgebrachte adviezen wordt vermeld, noch waarom deze adviezen niet worden gevolgd, dat in casu het bestreden besluit woordelijk de inhoud van het advies van de Vlaamse Landmaatschappij overneemt en dat daaruit expliciet blijkt dat de inrichting voldoet aan de voorwaarden van "bestaande veeteeltinrichting", dat door de inhoud van het advies van de Vlaamse Landmaatschappij te citeren het bestreden besluit meteen aan artikel 5.9.3.1, § 1, tweede lid, van Vlarem II voldoet;

3.2.3. Overwegende dat in het verzoekschrift tot tussenkomst er op wordt gewezen dat uit de motivering van het bestreden besluit blijkt dat de inrichting aan de voorwaarden gesteld in artikel 5.9.3.1, §1, van Vlarem II voldoet en dat uit artikel 5.9.3.1, § 1, laatste lid, van Vlarem II niet volgt dat het advies van de Vlaamse Landmaatschappij waaruit het voldaan zijn aan de in dit artikel bepaalde voorwaarden blijkt, als dusdanig moet worden opgenomen in het besluit dat over de milieuvergunningaanvraag of het beroep desaangaande, uitspraak doet;

3.2.4. Overwegende dat artikel 5.9.3.1, §1, van Vlarem II zoals het gold ten tijde van het bestreden besluit luidde als volgt :

"Art. 5.9.3.1. § 1. Onverminderd de bijkomende voorwaarden van de afdelingen 5.9.4., 5.9.5. en 5.9.6. is het exploiteren en/of veranderen van een inrichting die

is ingedeeld in één of meer van de subrubrieken 9.3., 9.4., 9.5. en 9.8. uitsluitend toegelaten indien het een bestaande veeteeltinrichting betreft of het omvormen inhoudt van een bestaande landbouwinrichting tot een inrichting die is ingedeeld in één of meer van de subrubrieken 9.3., 9.4., 9.5. en 9.8.

Het voldoen aan deze voorwaarden moet blijken uit het advies van de Vlaamse Landmaatschappij";

dat in het advies van de Vlaamse Landmaatschappij wordt overwogen dat de aanvraag de exploitatie en/of verandering van een bestaande veeteeltinrichting betreft, en dus verenigbaar is met artikel 5.9.3.1, § 1, van Vlarem II en dat in de aanhef van de bestreden beslissing hetzelfde wordt overwogen; dat bijgevolg het tweede middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van verzoeker.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 74,37 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig juni tweeduizend en drie, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.